

בבית המשפט העליון

ע"א 4775/20 - א'

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשים: 1. יאיר גלר
2. אמנון ריבלין
3. אברהם גלר

נ ג ד

המשיבים: 1. עו"ד דורית לוי טילר
2. עו"ד מור נרדיה
3. אחיקם ביתן

משיב פורמלי: 4. בנק הפועלים בע"מ

בקשה למתן צו ארעי המורה על עיכוב שמיעת הראיות
בת"א 8702-10-14, עד להכרעה בערעור על החלטת בית
המשפט המחוזי בתל-אביב יפו מיום 28.5.2020 שניתנה על
ידי כב' השופטת איריס לוי-עבודי; תגובת המשיבים
מיום 13.12.2020

בשם המבקשים: עו"ד פז רימר; עו"ד רובי בר משה
בשם המשיבים 1-2: עו"ד מירב דניאל-בונן
בשם המשיב 3: עו"ד יואב רזין; עו"ד ירון רוסמן; עו"ד עמית נוימן
בשם המשיב 4: עו"ד גיא לוינסון

החלטה

1. בקשה למתן צו ארעי המורה על עיכוב שמיעת הראיות בת"א (ת"א) 8702-10-14, עד לדיון ולהכרעה בערעור שהוגש על החלטת בית המשפט המחוזי בתל-אביב יפו (כב' השופטת א' לוי-עבודי) מיום 28.5.2020, בגדרה נדחתה על הסף תביעה שכנגד שהגישו המבקשים נגד המשיב 3 וצומצמו עילות התביעה מול המשיבים 1 ו-2.

רקע והליכים קודמים

2. המבקשים הגישו ערעור על ההחלטה לדחיית התביעה על הסף ביחס למשיב 3 (ע"א 4775/20) ובקשת רשות ערעור בכל הנוגע להחלטה על צמצום עילות התביעה נגד המשיבים 1 ו-2 (רע"א 4340/20).

3. ביום 19.8.2020 הגישו המבקשים לבית המשפט המחוזי בקשה לדחיית שלושה מועדי הוכחות שנקבעו לחודש נובמבר 2020. בבקשתם ציינו כי הגישו ערעור ורשות ערעור, כאמור, וכי שמיעת ראיות לפני שתינתנה החלטות בהליכי הערעור תוביל למצב שלא ניתן יהיה לתקנו.

4. בהחלטה מיום 25.8.2020 קבע בית המשפט המחוזי כי לעת הזו אין מקום להורות על דחיית מועדי הדיון וכי יש להמתין עד 1.11.2020. בית המשפט ציין כי יש להניח כי הליכי הערעור יוכרעו עד למועדי ההוכחות וכי ככל שהליכי הערעור יידחו, ניתן יהיה לסיים את שמיעת התיק, המתנהל מזה כשש שנים, עוד בשנת 2020.

5. ביום 13.9.2020 ניתנה החלטת השופט נ' סולברג בבקשת רשות הערעור ונקבע כי דרך המלך היא בהגשת ערעור בזכות על כלל רכיבי ההחלטה. לפיכך, נמחקה הבקשה לרשות ערעור ונקבע כי ככל שייראו המבקשים לנכון יוכלו להגיש הודעת ערעור מתוקנת. בהתאם לכך, ביום 16.9.2020 הגישו המבקשים הודעת ערעור מתוקנת, והדיון בערעור נקבע ליום 15.11.2021.

6. ביום 22.10.2020 הגישו המבקשים בקשה נוספת לבית המשפט המחוזי לדחיית מועדי שמיעת ההוכחות לאור שינוי הנסיבות בשל החלטת בית המשפט העליון בבקשת רשות הערעור שהגישו. בבקשתם טענו המבקשים כאן כי אם יתקבל ערעורם נגד המשיבים 1 ו-2, יהיה צורך בשמיעת מעגל ראיות זהה וכי נדרשת עדותו של המשיב 3, וככל שהערעור לגבי מי מהם יתקבל ייגרם להם עיוות דין מהותי. עוד טענו המבקשים כי לא ייגרם כל נזק מדחיית שמיעת הראיות עד להכרעה בערעור.

7. בהחלטתו מיום 27.10.2020 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה וקבע כי אין בהגשת הערעור כדי לעכב את ביצוע ההחלטה מיום 28.5.2020 וכי המבקשים לא הציגו החלטה המורה על עיכוב ביצוע. בית המשפט עמד על כך שבקשה דומה שהגישו המבקשים נדחתה ביום 25.8.2020 מתוך הנחה כי הליכי הערעור יסתיימו עד למועדים שנקבעו לשמיעת ראיות, ומשלא כך קרה והמבקשים לא הניחו בסיס לטענה כי חל שינוי נסיבות המצדיק את קבלת הבקשה. יחד עם זאת, מצא בית המשפט לדחות את מועדי ההוכחות מחודש נובמבר לחודש פברואר 2021, על רקע אילוצי הקורונה המונעים את הגעתו ארצה של המבקש 1 והודעתו כי יוכל להגיע ארצה בחודש פברואר.

8. ביום 6.12.2020 הגישו המבקשים את הבקשה שלפניי.

9. לטענת המבקשים סיכויי הערעור שהגישו טובים, משהוא מבוסס על טענות משפטיות בלבד ומאזן הנוחות נוטה במובהק לטובתם. לשיטתם, מהות עדותם של המשיבים 1-3 שזורה זו בזו ושמיעת הראיות בנפרד, ככל שהערעור יתקבל, עלולה ליצור עיוות דין מהותי למבקשים. עוד טענו המבקשים כי אין הגיון משפטי בשמיעת התיק בטרם נודעה זהות כלל בעלי הדין והיקף העילות נגדם וכי ניהול הליך נוסף, ככל שיתקבל הערעור, "יש בו עיוות דין מהותי, חסר הגיון משפטי, יש בו כדי לסרב את ההליכים, ליצור הליכים כפולים" בעוד שדחיית שמיעת הראיות לא תגרום נזק מהותי לצדדים.

לשיטת המבקשים, אין בבקשתם זו כדי לעקוף את החלטות בית המשפט המחוזי, שכן עניינה בצו עיכוב הליכים מכח תקנה 467(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, ואילו הבקשה לדחיית מועדי דיון לא יכולה היתה להתפרש כבקשה לסעד זמני, שכן הוגשה לבית המשפט המחוזי לאחר הגשת הערעור לבית משפט זה, היינו בשעה שהסמכות להורות על עיכוב ביצוע פסק הדין נתונה בידי ערכאת הערעור.

תגובת המשיבים

10. המשיבים כולם התנגדו לבקשה וביקשו לדחותה תוך חיוב המבקשים בהוצאות.

11. המשיבים 1 ו-2 טענו כי המבקשים לא הגישו בקשות רשות ערעור על החלטות בית המשפט קמא בעניין דחיית מועדי ההוכחות ואף לא הגישו בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין שעליו הם מערערים. לפיכך, נטען כי מדובר בהחלטה דיונית מובהקת המסורה לשיקול דעתו של בית המשפט הדיוני ואין מקום שערכאת הערעור תתערב בה. עוד טענו המשיבים 1 ו-2 כי סיכויי הערעור אפסיים ואף אם יתקבל, לא ייגרם למבקשים כל נזק.

12. המשיב 3, שבשל החלטת המחיקה על הסף כבר אינו צד להליך המתנהל בבית המשפט המחוזי, טען כי החלטה זו מהווה ניסיון פסול לעקוף את החלטת בית המשפט המחוזי ומשכך דינה להידחות. לשיטתו, עיון בבקשת הדחייה הראשונה שהגישו המבקשים לבית המשפט המחוזי מעלה כי מבחינה מהותית היו אלה בקשות לעיכוב ההליך המתנהל בבית המשפט המחוזי עד להכרעה בערעור. עוד צוין כי ביום 26.8.2020 נדחתה בבית משפט זה בקשה לעיכוב ביצוע שהגישו המבקשים משלא צירפו לה התחייבות עצמית. משכך, נטען, פעלו המבקשים בחוסר תום לב בהגישם לערכאה

הדיונית בקשות לעיכוב הליכים במסווה של בקשות לדחיית מועדי דיון, אף שבאותה עת כבר היה ערעור תלוי ועומד, ועתה אין לאפשר להם מקצה שיפורים בהגשת בקשה חדשה לעיכוב הליכים לבית משפט זה (ע"א 9494/16 עבדאלמונעם נ' מדינת ישראל (26.9.2017)).

13. המשיב 4 טען כי מזה שנים עושים המבקשים כל שלא ידם על מנת לעכב את ההליכים, שראשיתם בתביעתו הכספית נגדם שהוגשה בשנת 2014 ובקשתם הנוכחית היא בקשת סרק, חסרת בסיס פרוצדורלי בדין ודינה להידחות. עוד טען, כי החלטות בית המשפט המחוזי שלא לדחות את מועדי הדיון הן החלטות חלוטות והמבקשים לא הגישו בעניינן בקשות לרשות ערעור. בשל כך הגישו המבקשים את הבקשה הנוכחית בגדרה הם מבקשים שלא לקיים החלטות שעליהן כלל לא ערערו. כמו כן, נטען כי דיוני ההוכחות שנקבעו על ידי הערכאה קמא מקורם בהחלטות נפרדות ולא בהחלטה שעליה הוגש ערעור המבקשים. עוד לשיטת המשיב 4, רק לעיתים נדירות תתערב ערכאת הערעור בנושאים שבשיקול דעתה של הערכאה הדיונית ואין לעשות כן שעה שהמבקשים לא הסבירו מה מהותו של עיוות הדין שלטענתם ייגרם להם אם לא יידחו מועדי ההוכחות.

בנוסף טען המשיב 4 כי דין הבקשה להידחות גם לגופה, שכן סיכויי הערעור קלושים בהיותו מבוסס על פסק דין חלוט של בית המשפט בהליכי פירוק הנוגעים לחברות שהמבקשים היו בעלי מניותיהן, ומכל מקום אם יתקבל הערעור לא תהיה כל מניעה לקיים דיוני הוכחות נוספים באופן שלא ייגרם כל נזק למבקשים, בעוד שעכוב ההליכים בערכאה הדיונית יגרום למשיב 4, שהינו התובע בערכאה הדיונית, נזק של ממש. המדובר בתביעה כספית שהוגשה בסדר דין מקוצר עוד בשנת 2014, שהמבקשים עושים כל שלא ידם כדי לסכל את בירורה ועיכוב נוסף יגרום עינוי דין אמיתי. יש חשש כי דחייה נוספת בדיוני ההוכחות בשל מועד הערעור תביא לכך שלא ניתן יהיה לחקור את המבקש 3 על תצהירו, בשל מצבו הרפואי, דבר המלמד על הנזק שעלול להיגרם למשיב 4 בשל דחייה בדיוני ההוכחות.

דיון והכרעה

14. מבחינת מהות הסעד שהתבקש – דחיית שמיעת ההוכחות עד להכרעה בערעור – הבקשה המונחת לפניי זהה לבקשות שהגישו המבקשים לבית המשפט המחוזי, שעייין בהן ודחה אותן לגופן. בנסיבות אלו, אין לאפשר מעקף על החלטות בית המשפט המחוזי. זאת, בין אם נראה בבקשה כבקשה לעיכוב הדיון, המצויה בסמכות בית המשפט הדיוני, שאז הדרך להשיג עליה היא בבקשת רשות ערעור (ראו והשוו: רע"א 959/14 פלונית נ')

פלוני (25.3.2014)), ובין אם נראה בה כבקשה לסעד זמני בערעור. שכן, גם אם נראה בבקשה כבקשה לסעד זמני, הרי שאף שענייננו הוא בבקשות שהוגשו לבית המשפט המחוזי לאחר הגשת הערעור לבית משפט זה, בשונה ממצב הדברים בע"א 2631/15 הראל חברה לביטוח בע"מ נ' מסארוה (17.6.2015) (להלן: הלכת הראל) – הגיונה של ההלכה חל כאן. זהו גם הגיון הדברים שעמד בבסיס החלטת בית משפט זה בע"א 9494/16 עבדאלמונעם נ' נשר (26.9.2017), שם נקבע כי בעל דין שפנה לערכאה הדיונית בבקשה לעיכוב ביצוע לתקופת הערעור חרף קיומו של הליך ערעורי תלוי ועומד, בניגוד לתקנות סדר הדין האזרחי, יוכל להשיג על ההחלטה במסגרת רשות ערעור ולא יתאפשר "מקצה שיפורים" בדיון בבקשה לעיכוב ביצוע בפני ערכאת הערעור. ההחלטה זו התייחסה למצב שבו החלטת הערכאה הדיונית ניתנה בחוסר סמכות. לא כל שכן בענייננו, שבו קשה לקבל את הטענה כי בקשה לדחיית מועדי דיון אינה מצויה בסמכותה של הערכאה הדיונית. ענייננו אף שונה ממצב הדברים בע"א 577/20 מיטלס נ' סרויה (28.10.2020), שם נערכה אבחנה ביחס למקרים שבהם דחתה הערכאה הדיונית את הבקשה שהוגשה לה מחמת חוסר סמכות עניינית ולא דנה בה לגופה. משכך, הדרך להשיג על החלטת בית המשפט קמא היא בהגשת בקשת רשות ערעור ואין מקום לדון בה במסגרת זו.

15. מעבר לצורך, לא ראיתי לקבל את הבקשה אף לגופה. בניגוד לטענת המבקשים, וכעולה מתגובת המשיב 4, לדחיית מועדי ההוכחות נודעת השלכה משמעותית על הצדדים. בנסיבות אלה, ומאחר שההליכים מתנהלים לאורך פרק זמן כה ארוך, לא מצאתי כי מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת המבקשים. לפיכך, ואף מבלי להידרש לסיכויי הערעור, אין מקום לקבל את הבקשה.

16. יחד עם זאת, מצאתי להורות על הקדמת מועד שמיעת הערעור, כך שבית המשפט המחוזי יוכל לכלכל צעדיו על פי שיקול דעתו.

17. אשר על כן, הבקשה נדחת. בנסיבות העניין, לא ראיתי ליתן צו להוצאות. היומן יקבע את שמיעת הערעור לדיון עד ליום 4.2.2021.

ניתנה היום, ח' בטבת התשפ"א (23.12.2020).

